

ПРОТОКОЛ

№ 83

гр. Сливен, 20.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ваня Анг. Маркова

при участието на секретаря ЕЛЕНА Г. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Ваня Анг. Маркова Гражданско дело № 20232200100291 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Ищцата М. Х. Т., редовно призована, се представлява от родител и законен представител Х. С. Т. и адв. П. Д., надлежно упълномощена с пълномощно по делото.

Ответникът МБАЛ „д-р И.С.“ АД Сливен, редовно призовано, се представлява от адв. Д. М., надлежно упълномощен с пълномощно, представено в днешното с.з.

Ответникът по обратния иск - ЗАД „Е.“ АД, редовно призовано, се представлява от юриск. В. К., надлежно упълномощена с пълномощно, представено в днешното с.з.

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Поради липса на процесуални пречки за даване ход на делото, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

ПРИСТЪПВА към изясняване на спора от фактическа страна.

АДВ. Д.: Поддържам исковата молба. Оспорвам депозираните отговори на исковата молба. Водим двамата допуснати свидетели.

АДВ. М.: Оспорвам исковата молба. Поддържам отговора, поддържам и насрещния иск.

ЮРИСК. К.: Поддържам становището и отговора на обратния иск. Нямам възражения по проекто-доклада.

На основание чл. 146 ал.1 ГПК, съдът пристъпва към устен доклад по делото.

В исковата молба ищцата твърди, че е дъщеря на Р.П.Т., която починала непосредствено след нейното раждане.

Твърди, че на 15.08.2018 г., около 21:30 ч. бременната й майка в 39 гестационна седмица, била приета за раждане в АГО на МБАЛ “Д-р И.С. - Сливен” АД, с начална родова дейност. Били й извършени прегледи и изследвания, а на 16.08.2018 г. след 0:00 ч. бил назначен окситоцин. След засилване на родилната дейност, отново бил назначен окситоцин, а около 04:45 часа- предприета интервенозна анестезия, поради извършване на левостранна епизотомия и форцебс.

Твърди, че раждането приключило на 16.08.2018 г. в 04:45 ч., а лекарите са констатирали, че общата кръвозагуба на родилката Р.Т. е около 500 мл, поради което в 05:55 ч. бил включен един сак кръв 293 мл., с приключило преливане в 09:10ч. В 06:50 часа бил включен и един сак плазма 210 мл. Въпреки констатираното добро общо състояние на родилката, след първото преливане на кръв и плазма, на 17.08.2018 г., бил включен още един сак плазма 220 мл.

В 12:00 ч., в края на преливането на плазма, Р.Т. направила реакция с втрисане и учестен пулс, назначена и била терапия с урбазон и алергозан. В 12:10 ч. било записано “след кръвопреливна реакция “Симптоми и клинични/биологични белези на реакцията - RR 180/110, пулс 117. Симптоми - дискомфорт, втрисане, болка в гърдите, задух”, че “пациентката е в тежко състояние, затруднено дишане, периорална цианоза, заема принудително положение в леглото ортопноично. Отделя пенести храчки”. Около 12ч. била направена консултация с кардиолог и отбелязано „Болната в тежко общо състояние с пристъпен задух, на фона на хипертонична криза след преливане на плазма.” В 12:50 ч. била преведена в ОАИЛ в много тежко общо състояние с данни за развит белодробен оток и тежка хипоксемия. На 17.08.2018 г. в 17:20 ч. внезапно спряла сърдечната й дейност и въпреки предприетите действия по дефибрилация и приложения адреналин, в 18:45 ч. е настъпил летален край.

Твърди се, че Изпълнителна Агенция „Медицински одит“ се е самосезирала от репортажите в медиите. Издадена била Заповед РД 27-

359/20.08.2018 г. от Заместник директора на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ за проверка на МБАЛ д-р И.С.“ АД.

От извършения медицински одит било установено, че кръвопреливане на родилката Р.Т. е извършено без да са извършени контролни параклинични изследвания, които да обосноват необходимостта от трансфузия на кръвни съставки. Вземаното решение за кръвопреливане било дискутабилно, тъй като липсвали данни за остра кръвозагуба. Отразеното в медицинската документация наблюдение на родилката по време на престоя в АГО било непълно. Не били записани в пълен обем данни за общия гинекологичен статус, което затруднявало преценката за клиничното състояние в ранния постпартален период до 12 ч. на 17.08.2018 г. и индикациите за назначената терапия.” Като причина за настъпване на леталния край е заключено: Трансфузията на кръвни продукти/прясно замръзена плазма/ довела до TRALI - синдром /Transfusion - Related Acute Lung Injury/. Комисията приела, че оказаната медицинска помощ на родилката Р.Т. в АГО не е в достатъчен обем и качество.

Твърди се, че по случая е образувано следствено дело № 2413/2018 г. при НСлС - София, по което все още се извършват процесуално-следствени действия.

Твърди се, че извършените медицински действия и бездействия спрямо родилката Р.Т. не съответстват на установените медицински стандарти и нормативни актове, същите са противоправни, недостатъчни, неадекватни и вследствие на тези медицински действия и бездействия е настъпила смъртта на Р.Т.. Противоправните действия и бездействия на служителите на МБАЛ “Д-р И.С. Сливен“ АД, станали причина за настъпване смъртта на Р.Т., поради което следвало да се ангажира отговорността на болницата по реда на чл. 49 ЗЗД, вр. с чл. 45 ЗЗД.

Твърди се, че неимуществени вреди са причинени от виновните действия и бездействия на служители на МБАЛ “Д-р И.С.” АД, на които ответника е възложил изпълнението на служебни задължения. Същите са нарушили редица императивни разпоредби на Закона за здравето, Наредба № 32/30.12.2008 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“ на Министерство на здравеопазването, на Кодекса на професионалната етика, утвърден Заповед РД -09-24/11.04.2006 на МЗ,

критериите 3.3. и 2.2 от Наредба № 41/2005г. на Министерство на здравеопазването.

Нарушено било и основното човешко право, регламентирано в чл. 28 от Конституцията на Република България, а именно правото на живот, както и основното правило, залегнало в Кодекса на професионалната етика, а именно че: „лекарската професия е свободна професия. Тя изисква от лекаря човечност, всеотдайност и чувство за отговорност“.

Не била спазена разпоредбата на чл. 3 от горепосочения Кодекс, съгласно която „лекарят действа в интерес на живота, психическото здраве на пациента...“ Цитира се решение №473/13.09.2010 г. на ВКС по гр.д. № 1329/2009г., III ГО, ВКС, според което е налице противоправност и при нарушаване на етичните изисквания към упражняване на медицинската професия.

Към настоящият момент ищцата била почти на 5 години и постоянно разпитва защо няма майка. От раждането си до настоящия момент била отглеждана от баща си Х. Т.. Детето никога няма да познава и да си спомня майка си, расте без майчина топлина и ласка, като всички тези дефицити от липсващия родител и то майката, безспорно ще се отрази негативно на нейното развитие.

Иска се постановяване на съдебно решение, с което ответната болница бъде осъдена да заплати на ищеца сумата 300 000лв- обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на смъртта на нейната майка Р.Т., настъпила в същата болница в резултат на противоправни действия и бездействия на нейни служители, ведно със законната лихва от датата на увреждането- 17.08.2018г до окончателното изплащане.

Ответникът МБАЛ “Д-р И.С. Сливен” АД, е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК.

Счита предявения иск за допустим, но неоснователен и недоказан.

По делото липсвали доказателства, от които по категоричен начин да се заключи, че действията на медицинския екип следва да се квалифицират като противоправни. Противоправност била налице, когато се нарушават изискванията на правни норми, както и когато вредоносното деяние не съответства на изискванията на добрите нрави. В случая, ищцата не представляла безспорни доказателства, че процесните действия на

медицинските лица са нарушили изискванията на определена правна норма, нито че същите не съответстват на изискванията на добрите нрави.

От исковата молба не ставало ясно нито кой медицински стандарт бил нарушен, нито кой от заложените в чл.81, ал.2 от ЗЗ принципи не е бил приложен от лекуващите лекари или на което и да е лице от лечебно заведение. Точно обратното. Осъществената по отношение на Р.Т. медицинска помощ била извършена съгласно всички медицински стандарти. Извършени били необходимите грижи, прегледи и изследвания.

Твърди, че посочените в исковата молба цитати от доклада на комисията от ИА „Медицински одит“, извършил проверка били избирателни и извадени от контекста. Никъде в своите становища, посочените в отчета медицински експерти не посочвали с категоричност, че в процесния случай са нарушени медицински стандарти и алгоритми или че предоставената медицинска помощ е в непълен обем. Напротив, в свое становище, обективизирано в представения от ищцата с исковата молба отчет (стр.19) експертна комисия от водещи лекари специалисти в областта Акушерство и гинекология и Анестезиология и реанимация на СБАЛАГ „М.Д.“ ЕАД - София изразили становище пред ИА „Медицински одит“, че „не се установяват пропуски в проследяването на бременността, воденето и протичането на раждането“, „В постпарталния период са предприети необходимите действия за адекватно проследяване на състоянието и коригиране на анемичния синдром и хипопротенимията „На фона на адекватни грижи след преливане на биопродукти 8 часа след раждането настъпва рязко влошаване на състоянието на родилката с хипертензия, тахикардия и дихателна недостатъчност, наложили интубация“, „При родилката са налице неблагоприятни фактори, поставящи бременността под повишен риск: хепатит С, автоимунно заболяване (тиреоидит на Хашимото), atopичен дерматит“- „Проведените реанимационни мероприятия са правилни и в пълен обем“- „Внимателното преглеждане на представената документация ИБР № 16613 на родилката Р.Т., не открива пропуски по отношение на акушерското и реанимационното поведение до настъпване на инцидент“.

В същия дух било и становището на проф. д-р В. С., Началник КАИЛ в „УМБАЛ Св. Г.“ ЕАД, гр. Пловдив, според когото „Цялостното

диагностично-терапевтично поведение на екипа на ОАИЛ е било правилно и е била симптоматично (механична вентилация с висок процент кислород), патогенетично (прилагане на диуретици и онкотично активни вещества - хуманалбумин и поддържане на циркулацията и диурезата) и етиологично (лечение с хепарин) насочено. Във всичките тези действия не намирам съществени пропуски, които биха ускорили или довели до лошия изход."

Освен това, към настоящия момент не е приключило образуването във връзка със смъртта на Р.Т. досъдебно производство, а вече пет години разследващите органи не са успели да съберат достатъчно данни за наличие на противоправно деяние, във връзка с което да бъдат повдигнати обвинения на евентуално виновните лица.

Твърди се, че в процесния случай липсва както вината като елемент на фактическия състав на непозволеното увреждане по чл.45 от ЗЗД, така и причинна връзка между действията на лекуващия екип и настъпилия вредоносен резултат. Във вече цитирания отчет на одитиращата комисия от ИАМО, представен по делото, на няколко места ясно се посочвало, че „Към датата на изготвяне на констативния протокол комисията не разполага с аутопсионен протокол, поради което причината за смъртта на родилката Р.П.Т. не може да бъде верифицирана", както и че „Поради липса на резултати от патологоанатомично изследване, причината за влошаване на състоянието с развитие на остро белодробно увреждане остава неизяснена".

Въпреки че одиторите допускали като вероятна причина за настъпването му трансфузията на кръвни продукти (Прясно замразена плазма) - TRALI-синдром (Transfusion-Related Acute Lung Injury), нито в констативния протокол, нито в представената от ищцата тройна медицинска експертиза на труп № 229/2018 г. не се съдържат достатъчно безспорни данни, които да дадат основание да се заключи с категоричност, че именно трансфузията на кръвни продукти е в пряка причинна връзка с настъпилия летален изход.

Оспорва се иска по размер, тъй като претендираното обезщетение било прекомерно завишено и не отговаря на реално търпените неимуществени вреди, изразяващи се в душевни болки и страдания към настоящия момент.

Безспорно било, че за едно дете е ужасно да живее и расте без грижите и любовта на своята майка, но ищцата никога не е виждала майка си, не я

познава и в този смисъл, няма как да се приеме, че интензитетът на душевните болки и страдания отговарят на размера на претендираното обезщетение.

С отговора на исковата молба ответникът е поискал конституиране на ЗД“Е.“АД като трето-лица помагач и е предявил обратен иск срещу него.

По това искане съдът се е произнесъл с определение № 615/22.11.2023г, приемайки за съвместно разглеждане предявения обратния иск.

В исковата молба, с която е предявен в условията на евентуалност обратен иск, се твърди, че е сключен договор за застраховка от 02.01.2018 г със ЗД“Е.“АД и застрахователна полица № 064 0000062/001 , с предмет „Професионална отговорност" Клауза 01 - Професионална отговорност на персонала в лечебното заведение. Срокът на застраховката бил 12 месеца, считано от 00:00 часа на 01.01.2018 г. до 24:00 часа на 31.12.2018 г., а предметът на застраховката и покритите рискове били уредени в Раздел I, респективно в Раздел II от Полицията.

Застраховани лица по договора били лечебното заведение като юридическо лице и 538 физически лица - медицински персонал, работещи на трудов договор или друг договор и упражняващи медицинска професия в лечебното заведение, съгласно приложен поименен списък на персонала, при лимит на отговорността за едно събитие- 500 000лв, а лимит в агрегат- 2 млн. лева.

Твърди се, че след получаване на препис от исковата молба, по която е образувано настоящото дело, на 23.10.2023г., съгласно 430 ал.1 т.4 КЗ вр. с чл. 25 ал.9 от ОУ на застраховка“професионална отговорност“, болницата уведомила застрахователя ЗД“Е.“АД за настъпилото застрахователно събитие с уведомление изх. № РД 20- 3164/23.10.2023 г. и рег. № 10363/24.10.2023 г.

Налице било валидно застрахователно правоотношение между ответника и застрахователя по договор за професионално застраховане, настъпило застрахователно събитие в срока на действие на договора; събитието представлявало покрит застрахователен риск, съобразно уговореното между страните. Уведомен бил и застрахователя за настъпване на застрахователното събитие. Всичко това обуславя правния интерес и правото на иск на дружеството.

Затова, в условията на евентуалност, при уважаване на главния иск, се

иска осъждането на застрахователя ЗД“Е.“АД, на основание чл. 429 КЗ да заплати на болницата присъдените суми по главния иск, в т.ч. лихви и разноси по делото, които включват разноските по двата иска- главен и евентуален.

Ответникът по обрания иск – ЗД“Е.“АД е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва изцяло обратния иск и моли да бъде отхвърлен.

Прави възражение за изтекла погасителна давност, както по отношение на главницата, така и на лихвите. Няма доказателствени искания.

Твърди, че не е налице покрит риск, доколкото деянието, за което се твърдяло, че е причинило вредите на ищцата, не е осъществено от лице, работещо на трудов или друг договор, сключен с лечебното заведение-ищец по обратния иск, тоест това лице не фигурирало в списъка на персонала по рискови групи, който е приложение №1, неделима част от застрахователния договор.

Твърди, че съгласно чл. 429 ал.3 КЗ, вр. с ал.2 т.2 КЗ, лихви се дължат, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпилото застрахователно събитие, което съгласно представеното от ищеца уведомление е получено от застрахователя на 24.10.2023г.

Прави възражение за самоучастие на застрахования, което било безусловно и съгласно чл. 37 от ОУ, неразделна част от застрахователната полица, се изразявало в поемане на част от отговорността при настъпване на застрахователно събитие, като в случая съгласно т.5.1 от застр.договор, размерът на това самоучастие бил 5%.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът по обратния иск е подал и становище по предявения срещу лечебното заведение главен иск, който счита за неоснователен.

Счита, че по делото не са доказани противоправно действия или бездействия от страна на персонала на лечебното заведение.

Твърди, че спрямо родилката, след приемането ѝ в отделението, са предприети адекватна и своевременни действия, в резултат на което тя загубила 500 мл кръв и след установена анемия, се наложило кръвопреливане в условията на спешност, а медицинския екип положил дължимата грижа, насочена към установяване на съвместимост на кръвта на донора и

реципиента. Всички извършени кръвопреливания били съгласно утвърдения медицински стандарт. Въпреки действията на медицинския екип, които били в съответствие с медицинските стандарти, в т.ч. проведените реанимационни мероприятия, настъпило рязко влошаване в състоянието на родилката и нейната смърт.

Твърди се, че леталния изход е последица от настъпили усложнения в хода на бременността и раждането, а не се дължи на виновно и противоправно поведение на медицинския персонал на лечебното заведение.

Оспорва се иска и по размер, твърдейки че е прекомерно завишен с оглед претърпените вреди.

Правна квалификация на предявения главен иск:

Предявен е иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане, с правно основание чл. 49 ЗЗД вр. с чл. 45 ЗЗД и цена – 300 000лв.

Обстоятелства, които се признават от ответника по главния иск:

- че на 17.08.2018г. в ответната болница е настъпила смъртта на родилката Р.Т., която е майка на ищцата.

- че по случая е образувано досъдебно производство, което все още не е приключило.

Разпределение на доказателствената тежест:

В тежест на ищцата е да докаже, че са й причинени вреди от лице, на което ответника МБАЛ “Д-р И.С.“АД-Сливен се явява възложил на работа; че тези вреди са причинени при или по повод изпълнението на тази работа, виновно и противоправно поведение /действие или бездействие/ на конкретното лице/лица, вреда, нейния вид и размер, причинно-следствена връзка между противоправното поведение и вредата.

В тежест на ответника е да докаже възраженията си в отговора на исковата молба, а именно, че в качеството си на възложител, е възложил конкретна работа на съответните лица – негови служители, която е била извършена от тях добросъвестно, с дължимата професионална грижа и в съответствие с действащите в областта медицински стандарти и нормативни актове; - че са налице обстоятелства, изключващи причинно-следствената връзка между извършената от негови служители работа и настъпилите вредни

последници.

УКАЗВА на страните по главния иск, че няма факти и обстоятелства, които да не се нуждаят от доказване и няма факти и обстоятелства, за които да не сочат доказателства.

Правна квалификация на предявения обратен иск:

Ответникът по главния иск - МБАЛ“Д-р И.С.“АД е предявил в условията на евентуалност обратен иск срещу застрахователя по застраховка „Професионална отговорност“ – ЗД“Е.“АД, с правно основание чл. 469 КЗ вр. с чл. 435 КЗ.

Разпределение на доказателствената тежест по обратния иск:

В тежест на ищеца по обратния иск е да докаже: наличие на валидно застрахователно правоотношение с ответника, настъпило застрахователно събитие в срока на действие на застрахователния договор, че събитието представлява покрит риск, уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователното събитие.

В тежест на ответника по обрания иск е да докаже наличие на обстоятелства, които на намаляват или изключват отговорността му, както и възраженията, направени с отговора, вкл. за изтекла давност.

Обстоятелства, които се признават от ответника по обратния иск:

- наличие на валидно застрахователно правоотношение по договор за професионално застраховане, който обвързва страните с уговоР.я в него срок, застрахователно покритие и лимит на отговорност, настъпило застрахователно събитие в срока на действие на договора; уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие.

УКАЗВА на страните по обратния иск, че няма факти и обстоятелства, за които да не сочат доказателства.

ДАВА възможност на страните да изразят становище по доклада и предприемат съответните процесуални действия до края на първото с.з.

АДВ. Д.: Нямам възражения по доклада.

АДВ. М.: Нямам възражения по доклада.

ЮРИСК. К.: Нямам възражения по доклада.

Съдът уведоми страните, че с определение от закрыта заседание на

26.01.2024г, по искане на ищеца, е задължил третото- неучастващо в процеса лице ИА „Медицински надзор“ да представи по делото цялата преписка от извършената по случая проверка в ответната болница, като с писмо от 13.02.2024г. на ИА „Медицински надзор“ по делото са изпратени: заверено копие от заповедта за проверката, констативен протокол от 18.09.2018г., акт за установяване на нарушение от 13.11.2018г., ведно с разписка за връчване и резолюция от 16.05.2019г., ведно с писмо от 16.05.2019г.

АДВ. Д.: Нямам възражения да се приемат тези доказателства, но имам друго възражение, че това не е цялата преписка, а избирателни документи. Отчетът, който ние сме представили, не фигурира. Не е представена историята на заболяването. Не е представена цялата преписка от медицинския одит от извършената проверка и най-малката индиция за това е отчета който ние сме представили и който нямаме в оригинал и който се надявах, че те ще представят. Моля да задължите Медицински надзор да представи цялата преписка, в т.ч. и отчета.

АДВ. М.: Историята на заболяването е по следственото дело. С приемо-предавателен протокол сме го представили на НСлС.

Съдът докладва, че с писмо от 04.01.2024г. е изискал за послужване от НСлС София заверен препис от сл.дело № 2413/2018г., което до настоящия момент не е изпратено, нито е постъпил някакъв отговор за причините, поради които делото не е изпратено до момента.

АДВ. Д.: Моля да се изиска отново сл.дело. Всички необходими документи за работата на вещите лица се намират по следствено дело. Делото е няколко тома. Затова да се изискат медицинските документите без свидетелските показания и без експертизите, които ние не можем да ползваме в този процес. Моля с допълнителна молба да уточним кои документи от сл.дело да бъдат изпратени.

АДВ. М.: Също моля за срок в който с допълнителна молба да уточним кои документи от сл.дело да ни бъдат изпратени. Моля да допуснете до разпит един свидетели при режим на довеждане, който да изясни следните факти: че са полагани необходимите грижи за родилката и че няма нарушение на медицинската етика и правила.

АДВ.Д.: Предоставям на съда относно искането за разпит на един свидетел.

ЮРИСК. К.: Нямам доказателствени искания, единствено имаме искане за назначаване на експертиза. По повод искането за разпит на един свидетел, предоставям на съда.

На основание чл.148 ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства, както и с отговора на исковата молба.

ПРИЕМА представените от ИА „Медицински надзор“ с писмо от 13.02.2024г. писмени доказателства, описани подробно в молбата.

ДОПУСКА до разпит един свидетел при режим на довеждане от страна на ответника МБАЛ „д-р И.С.“ АД.

ДАВА на страните едноседмичен срок от днес, в който, с молба по реда на чл.192 ГПК да посочат кои други документи желаят да се представят по делото от третото, неучастващо в процеса лице.

ДАВА на страните едно седмичен срок от днес, в който, с молба по делото посочат кои доказателства, приложени по сл.дело № 2413/2018г. на НСлС желаят да бъдат изискани и приложени по настоящото дело.

УКАЗВА на страните, че ще се произнесе по искането им за назначаване на СМЕ в следващото с.з, след като постъпят необходимите медицински документи от сл.дело №2413/2018г.

ПРИСТЪПВА към разпит на водените двама свидетели.

САМОЛИЧНОСТ на свидетелите:

Л.М.Т. - 62г., руска и българска гражданка, неосъждана, баба на ищцата по майчина линия;

М. П. Т. - 77г., българка, българска гражданка, неосъждана, баба на ищцата по бащина линия.

Свидетелите, ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл.290 НК, ОБЕЩАВАТ да говорят истината.

Съдът ОТСТРАНИ от залата свидетелката М. Т..

Свидетелката Л.Т., ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл.290 НК, ОБЕЩАВА да говори истината.

РАЗПИТАНА КАЗА: Баба съм на М. и майка на Р.Т.. Желая да

свидетелствам.. Синът ми ми се обади по телефона в 6ч. сутринта на 16.08.2018г. Каза ми, че съм станала баба и да отида да видя Р. в болницата. Аз бях много щастлива. Отидох да я видя в 12ч. на обяд. Тя беше много щастлива. Р. се оплака, че много я боли корема. Аз започнах да я целувам. Питам я как мина, тя каза „добре“. Аз поисках да отида при лекарите да питам за нея. Тя ми каза, че лекарите направили всичко възможно. Каза ми: „едва не умрях“. Тя ми каза да не ходя при лекарите. Попитах я дали да отида в 5ч. да ѝ занеса нещо. Тя каза, че ще почерпи лекарите и да не вземам отпускат докато не я изпишат. Каза: „просто ме боли“. Аз си тръгнах. Чухме се с нея по телефона, когато пазарих в Кауфланд същия ден. В Кауфланд отидох след като тръгнах от болницата. Мои приятелки работят в болницата и казаха, че Р. се чувства добре. Същия ден се чухме отново в 6:30 ч вечерта. Тя каза, че се чувства много добре. Приятелки ми обясниха, че даже си измила косата и чакала да ѝ занесат детето. На следващия ден сутринта, аз пътувах с една от моите познати, които занесоха продукти на дъщеря ми. Това беше в 6ч. сутринта. За да не безпокоя дъщеря ми, се обадих на моя приятелка, която работи в болницата. Питам я дали е дала почерпката на дъщеря ми, тя каза „да“. В 9 ч. сутринта на 17 август се обадих на Р. да я питам как е. Тя каза „добре съм, не ми звъни, ще ми донесат детето“. Това бяха последните ѝ думи. Край! Повече не съм имала комуникация. В 12 ч. като приключих работа ѝ звънях, звънях и на сина си, и на бившия си съпруг Томов, никой не вдигаше телефона. В 14ч. аз отидох в болницата и стоях, никой не вдига телефони и аз не посмях да вляза в болницата. В 5ч. следобед сина ми каза да взема такси и да отида. И тогава на вилата ми каза, че нея я няма. Беше много трудно. Р. ми каза „нали детето е красиво“, то е емоция женска. Това беше още на 16-ти като тръгнах от болницата. А когато стана всичко това с Р., аз разбрах от сина ми, че ръчичката на детето не действа и едната му гърдичка отива под мишницата. Х. и негови роднини поеха да се грижат за детето, водеха го на рехабилитация. В сравнение с това, което беше и висеше, сега е по-добре. Детето беше при мен на ясла и ръчичката ѝ беше много зле. Ръчичката ѝ сега е раздвижена, но сега тя се притеснява за гърдичката си. Все ми я показва и пита защо е така. Детето усеща липсата на майка си. Аз съм сам човек и за мен беше важно и съм благодарна и на Х., и на семейството му, защото тя трябва да знае майка Р.. Аз я водех на гробищата и Х., и никой не ме е възпрепятствал. Детето знае, че има майка, майка Р.. Тя много обича

конете, като майка си. Аз ѝ показвам снимки. Тя има и каска от мотор. Аз ѝ говоря за Р. и тя знае за майка си. Разглеждаме снимки. Тя пита защо я няма. Когато си плаче тя знае, че майка Р. е на небето при Исус. Чувството за липса на майката се засилва с времето. Аз живея във вилна зона в Сотирия. Детето непрекъснато говори за майка си, конете на мама Р., мотора на мама Р.. Аз постоянно плача и тя ми казва: „бабо не плачи, защото аз съм дете и на мен ми липсва мама Р.“. Успокоява мен, милата. Липсата е голяма. Когато лягаме да спим, тя задава въпроси - защо аз бях в корема на мама, къде е мама, аз не я знам, не съм я виждала. Тя често плаче и иска да види мама. Много е трудно. Аз рядко виждам детето, защото още работя, но когато Х. и М. ми я дават или когато ходя на гости у тях, виждам, че тя се чувства добре, обгрижено дете е. Липсата на майка е естествено. Моята комуникация е по-рядко с нея. Аз почивам само в неделя, но когато имам възможност, я виждам. И Х. ми я води. При всяка възможност виждам детето. Често го виждам детето. Аз няма да издържа дълго да не я виждам. Зависи от смените ми, но аз често виждам детето и никой не ми пречатства контактите с детето.

СТРАНИТЕ: Нямаме други въпроси към свидетеля.

Съдът ОСВОБОДИ свидетеля в залата.

Свидетелят М. Т., ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл.290 НК, ОБЕЩАВА да говори истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Баба съм на М. и майка на баща ѝ Х.. Желая да свидетелствам. След раждането М. беше с увредена дясна ръчичка. Х. я води на терапия може би 10-12 месеца. После се оправи, обаче активната ѝ ръка вече я лявата, защото увредена беше дясната. Всичко рисува с лявата ръка. Гледах детето с Х. в нас. Много ми помагаше дъщеря ми, която вече беше отгледала две деца. Още от първа възможност, когато беше направила възрастта да посещава ясла, тя ходи на ясла, после на детска градина и в момента е на градина. Много често пита за майка си. Аз ѝ обяснявам, че тя е станала звездичка. Нищо повече, но пита, липсва ѝ. Има моменти, когато ми казва: „мама я няма“ и се разплаква. Колкото повече пораства, повече ѝ липсва. Като малка още не можеше да осъзнае какво е липса, но сега често пита и казва: „мама я няма“. Обясняваме ѝ да не се разстройва, че мама я гледа от горе и че е звездичка.

СТРАНИТЕ: Нямаме други въпроси към свидетеля.

Съдът ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СТРАНИТЕ: На този етап други искания нямаме.

Съдът намира, че не са налице основания за приключване на съдебното дирене, тъй като не са събрани всички допуснати от съда доказателства, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и **НАСРОЧВА** с.з. за **09.04.2024 г. от 13.30 часа**, за която дата и час страните да се считат редовно призовани от днес, чрез своите пълномощници.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 11.15 часа.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____

Секретар: _____